

Вирішення сучасних проблем у ветеринарній медицині: матеріали V Всеукраїнської науково-практичної Інтернет – конференції, 13 – 14 лютого 2020 року. – Полтава: ТОВ НВП “Укрпромторгсервіс”, 2020. – 106 с.

Збірник містить матеріали V Всеукраїнської науково-практичної Інтернет – конференції «Вирішення сучасних проблем у ветеринарній медицині» з актуальних напрямів сучасної ветеринарної медицини.

Редакційна колегія:

Євстаф'єва В. О., д. вет. н., професор; Кручиненко О. В., к. вет. н., доцент; Щербакова Н. С., к. вет. н., доцент; Михайлютенко С. М., к. вет. н.; Корчан Л. М., к. вет. н.; Мельничук В. В., к. вет. н.; Бородай Є. О., к. вет. н.

Відповідальний за випуск:

к. вет. н. Корчан Л. М.

Відповідальність за зміст і достовірність публікацій несуть автори наукових доповідей і повідомлень.

© Полтавська державна аграрна академія, 2020

4. Стратегия лечения включала комплексное применение современных лекарственных средств (противоэпилептических, гепатопротекторов, витаминов группы В, марганца, магния). Данная схема лечения позволяет добиться полного купирования симптомов, при пожизненном применении препаратов.

Литература

1. Ниманд Х. Г., Сутер П. Б. Болезни собак: Аквариум, 2001. 256 с.
2. Трапезов Е., Кузнецов И. Неврология домашних животных. *Ветеринар.* 2003. С. 43–51.
3. Рэмси Я., Теннант Б. Инфекционные болезни собак и кошек. М.: Аквариум, 2005. С. 183–250.
4. Уиллард М., Тведтен Г., Торнвальд Г. Лабораторная диагностика в клинике мелких домашних животных. М.: Аквариум, 2004. С. 107–378.
5. Тили Л., Смит Ф. Болезни кошек и собак. М.: Аквариум, 2001. С. 727–743.
6. Борисевич В. Б., Галат В. Ф., Калиновский Г. М., Литвин В. П. Болезни собак и кошек. Киев: Урожай, 1996. С. 117–257.
7. Абуладзе К. И., Демидов Н. В., Непоклонов А. А. Паразитология и инвазионные болезни сельскохозяйственных животных. М.: Агропромиздат, 1990. С. 35–111.
8. Munana K. R., Zhang D., Patterson E. E. Placebo effect in canine epilepsy trials. *J. Vet. Intern. Med.* 2010. № 24. P. 166–170.

КЛІНІЧНІ ЗМІНИ У КОТІВ ЗА УРОЦИСТИТУ

Мельник А. В., здобувач вищої освіти СО «Магістр»,

Канівець Н. С., к. вет. н., доцент

Полтавська державна аграрна академія, м. Полтава

Актуальність проблеми. З давніх часів кіт домашній є невідмінним супутником людини. У зв'язку із глобальною урбанізацією з кожним роком коти набувають популярності серед власників дрібних тварин, за свій грайливий та дружній характер. Проте, захворюваність цих тварин також збільшується, зокрема незаразної етіології, що пов'язано, в першу чергу, з порушенням фізіологічних особливостей середовища їх проживання та утримання. Серед таких хвороб практикуючі лікарі-ветеринари виокремлюють захворювання нирок та сечовивідних шляхів [1–3].

За даними дослідників органи сечовидільної системи організму забезпечують гомеостаз, тому порушення їх функцій призводить до розладів роботи інших систем та органів, а часто і до загибелі тварини [3]. Відомо, що патологічні зміни в сечовидільній системі розвиваються приховано (латентно), а клінічні ознаки захворювання цієї системи проявляються за значних змін у ній [2]. Тому діагностика тварин за вказаної патології, зокрема клінічні дослідження, залишаються актуальними.

Матеріали і методи дослідження. Дослідження проводились на базі клініки ветеринарної медицини ВетТочка «Пёс и кот» м. Полтава у осінній період 2019 року. Об'єктом дослідження слугували спонтанно хворі на уроцистит коти (n=8).

Результати досліджень. За результатами клінічного огляду нами було виявлено вісім котів із ознаками уроциститу. Слід відмітити, що вказана патологія реєструвалась у самців, частіше кастрованих (n=6). Вік хворих тварин коливався від 1,5 до 8 років.

Клінічно уроцистит у хворих котів проявлявся: пригніченням загального стану (100 %; рис.), відмовою від корму (87,5 %), утрудненим сечовипусканням (странгурія, 62,5 %) або його відсутністю (анурія, 37,5 %). Спостерігалась підвищена спрага (полідипсія, 50 %).

Рис. Загальний вигляд кота за уроциститу

Температура тіла тварин коливалась в межах від 38,4 до 39,3 °С. Водночас відмічалось утруднене дихання та підвищення частоти серцевих скорочень ($156,5 \pm 14,5$ уд/хв). У 75 % хворих котів (n=6) була виявлена гематурія. На тлі вказаних змін клінічного стану хворих тварин спостерігали значне напруження м'язів черевної стінки, проте перистальтика кишечника

була зменшена. За пальпації сечового міхура реєструвалась болючість, напруження його стінок та значна наповненість сечею.

У хворих котів сеча була каламутною, і мала солом'яно-жовтий (37,5 %) та червоний (62,5 %) колір з різким специфічним запахом.

Таким чином на основі проведеного клінічного обстеження хворих тварин було встановлено, що за уроциститу у котів розвиваються ознаки захворювання, що характерні для захворювань сечовидільної системи, а саме: гематурія, странгурія, полідипсія, гіпорексія, напруження стінок черевної порожнини, наповнення сечового міхура сечею та його болючість за пальпації.

Висновки. 1. Уроцистит найчастіше розвивається у кастрованих котів, у віці від 1,5 до 8 років.

2. У хворих тварин проявляються загальні клінічні ознаки: болючість за сечовипускання та збільшення її частоти; зміна кольору сечі (червоний) та її різкий специфічний запах; підвищена спрага та зменшення апетиту.

Література

1. Birder L., Andersson K. Urothelial signaling. *Physiol Rev.* 2013. Vol. 93 (2). P. 653–680.
2. Bjorling D. E., Wang Z., Bushman W. Models of inflammation of the lower urinary tract. *Neurourol Urodyn.* 2011. Vol. 30 (5). P. 673–682.
3. Buffington T. Заболевания мочевыводящих путей у кошек и стерильный цистит. *WALTHAM Focus.* 2003. Т. 13. № 3. С. 21–22.

МАСТИТ ЯК ФАКТОР ЗНИЖЕННЯ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА

Нагорна Л. В., д. вет. н., доцент,

Нестерук В. С., аспірант

Сумський національний аграрний університет, м. Суми

Актуальність проблеми. Сучасний стан галузі скотарства в Україні впродовж останніх років викликає занепокоєння, оскільки стійкою є динаміка щодо зменшення поголів'я тварин в господарствах різних форм власності. Критичною в тому числі, є також кількість дійного поголів'я [1]. Тому, питання одержання молока високої санітарно-гігієнічної якості є надзвичайно актуальним. Досягти цього можна лише за умови підтримання здоров'я дійного стада. Суттєві загрози здоров'ю лактуючих тварин спричиняють запалення молочної залози. Мастит – одна з найважливіших проблем молочного скотарства. В окремих господарствах, частота випадків захворювань на